

223

USTAWA

z dnia 7 kwietnia 1938 r.

o mieniu byłych niemieckich osób prawnych prawa publicznego, których obszar działania został przecięty granicą państwową.

Art. 1. (1) Znajdujące się w Polsce mienie byłych niemieckich osób prawnych prawa publicznego, których obszar działania został przecięty granicą państwową, uznaje się za własność polskich osób prawnych prawa publicznego, pełniących obowiązki publicznoprawne poprzednich właścicieli, jeżeli nie rozporządzono tym mieniem inaczej na podstawie umów międzynarodowych.

(2) W braku takich polskich osób prawnych prawa publicznego mienie to uznaje się za własność Państwa.

Art. 2. (1) Do mienia, określonego w art. 1, zalicza się także udziały w spółkach prawa cywilnego lub handlowego z kapitałem, wniesionym w całości lub w części przez osoby prawne prawa publicznego, których obszar działania został przecięty granicą państwową.

(2) Przez mienie, określone w art. 1, rozumie się również wszelkie wierzytelności do dłużników, których miejsce zamieszkania albo siedziba znajduje się w Polsce.

Art. 3. Właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministrem Skarbu ustalą w drodze zarządzeń mienie, o którym mowa w art. 1, oraz podmioty prawne, których własność to mienie stanowi.

Art. 4. (1) Przepisanie tytułu własności nieruchomości oraz praw rzeczowych, ciążących na tych nieruchomościach, na rzecz podmiotów prawnych, określonych w art. 1, następuje na wniosek lub z urzędu na podstawie niniejszej ustawy oraz zarządzeń, wydanych w myśl art. 3.

(2) Jeżeli na hipotekę, dług gruntowy lub rentowy wystawiony był list hipoteczny, gruntowy lub rentowy, sąd zamieści w księdze wieczystej wzmiankę o unieważnieniu listu i wystawi zamiast niego nowy list na rzecz podmiotu prawnego, uprawnionego na podstawie niniejszej ustawy oraz zarządzenia, wydanego w myśl art. 3.

(3) W postępowaniu, mającym na celu wykonanie przepisów ust. (1) i ust. (2), interesowane podmioty prawne wolne są od wszelkich opłat sądowych.

Art. 5. (1) Akty prawne, odnoszące się do mienia, o którym mowa w art. 1 i 2, dokonane z naruszeniem praw, określonych w art. 1 i 2, są nieważne z wyjątkiem przypadków przepisania w księgach wieczystych tytułu własności na nowonabywców bez sprzeciwu polskich osób prawnych prawa publicznego.

(2) Spłaty długów zabezpieczonych hipotecznie — co do których nie zgłoszono sprzeciwu — dokonane w dobrej wierze do rąk poprzednio uprawnionego wierzyciela przed wejściem w życie niniejszej ustawy — zwalniają dłużnika od zobowiązań w granicach dokonanych spłat.

(3) Przepis ust. (2) stosuje się odpowiednio do wszelkich innych wierzytelności.

Art. 6. Osoby, dotknięte zmianami wpisów w księgach wieczystych oraz skutkami zastosowania przepisów art. 5 — nie mogą rościć z tego tytułu żadnych pretensyj do polskich osób prawnych prawa publicznego i do Skarbu Państwa Polskiego.

Art. 7. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom: Spraw Wewnętrznych, Skarbu i Sprawiedliwości w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i
Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

224

USTAWA

z dnia 9 kwietnia 1938 r.

o ulgach inwestycyjnych.**R o z d z i a ł I.****Ulgę w Centralnym Okręgu Przemysłowym.**

Art. 1. (1) Osobom fizycznym i prawnym, prowadzącym prawidłowe księgi w rozumieniu

art. 81 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134), które zobowiążą się do założenia na obszarze Centralnego Okręgu Przemysłowego (art. 3) przedsiębiorstw, wymienionych w art. 2, albo też do powiększenia ta-

kich przedsiębiorstw już istniejących na tym obszarze, służą ulgi według zasad, określonych w rozdziale niniejszym.

(2) Ulgi, określone w rozdziale niniejszym, służą osobom wymienionym w ust. (1) pod warunkiem, że złożą pisemne zobowiązanie założenia lub powiększenia przedsiębiorstwa i zorganizowania na sposób fabryczny wytwórczości względnie działalności w tym przedsiębiorstwie w ciągu lat trzech od daty ogłoszenia w Monitorze Polskim decyzji, stwierdzającej prawo do ulg — zgodnie z wymogami obrony Państwa, jakie ustali w każdym przypadku Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych. Jeżeli w ciągu trzech miesięcy od daty wniesienia podania, zawierającego szczegółowy program założenia lub powiększenia przedsiębiorstwa oraz zorganizowania wytwórczości lub działalności, jak również zobowiązanie wykonania tego programu, Minister Przemysłu i Handlu nie powiadomi zainteresowanego o ustalonych przez siebie wymogach lub odmownej decyzji, będzie to równoznaczne z decyzją, stwierdzającą prawo do ulg na warunkach w podaniu wymienionych.

(3) Upoważnia się Ministra Skarbu do ustalania w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu rodzaju rzemiosł o charakterze pomocniczym dla przemysłu fabrycznego, oraz warunków prowadzenia tych rzemiosł, uzasadniających korzystanie z ulg w podatku dochodowym w rozmiarze, przewidzianym w rozdziale niniejszym.

Art. 2. (1) Przepisy rozdziału niniejszego dotyczą przedsiębiorstw następujących:

- 1) zakładów elektrycznych,
- 2) gazowni, produkujących ponad 500.000 m³ gazu świetlnego rocznie i posiadających urządzenia do odbenzolowania gazu, koksowni, wytwórni produktów destylacji: węgla, smoły węglowej, drzewa i torfu łącznie z ich dalszą przeróbką chemiczną oraz wytwórni płynnych paliw z powyższych surowców;
- 3) wytwórni produktów ropy naftowej i gazu ziemnego, łącznie z ich dalszą przeróbką chemiczną;
- 4) wytwórni siarki, kwasu siarkowego oraz kwasu azotowego i innych związków azotowych;
- 5) wytwórni związków arsenu i baru;
- 6) wytwórni chloru, chlorku wapnia, chlorków i nadchloranów;
- 7) wytwórni syntetycznych związków organicznych, barwników i produktów farmaceutycznych, z wyjątkiem wytwórni preparatów galenowych;
- 8) wytwórni tlenu i acetyleny oraz innych gazów technicznych;
- 9) wytwórni garbników i ekstraktów garbarskich;
- 10) wytwórni gliceryny;

11) wytwórni materiałów wybuchowych kruszących, prochów i nitrocelulozy oraz środków zapalniczych i detonacyjnych;

12) wytwórni celulozy;

13) zakładów odwadniania i przerobu spirytusu na cele napędowe i przemysłowe;

14) utwardzalni tłuszczów, olejarni, rafinerii olejów roślinnych, wytwórni fabrycznych tłuszczów jadalnych oraz wytwórni tłuszczu kostnego i tłuszczów odpadkowych;

15) wytwórni wyrobów gumowych, potrzebnych dla obrony Państwa oraz wytwórni masek i pochłaniaczy przeciwgazowych;

16) wytwórni kauczuku sztucznego i innych mas plastycznych;

17) wytwórni środków opatrunkowych;

18) wytwórni kwasoodpornych odlewów, takichże wyrobów ceramicznych, wyrobów ogniotrwałych dla przemysłu chemicznego i hutniczego oraz wytwórni szkła technicznego (kूलoodporne, bezpieczeństwa, sygnalizacyjne, optyczne i inne specjalne);

19) wielkich pieców, stalowni (w tym pieców martinowskich i elektrycznych), walcowni, prasowni, kuźni i odlewni wszelkich metali i ich stopów oraz wytwórni stopów specjalnych;

20) wytwórni elektrod węglowych i grafitowych do celów przemysłowych;

21) wytwórni parowozów, wagonów, maszyn parowych, turbin, motorów spalinowych, kotłów parowych, konstrukcji żelaznych, samochodów, traktorów, czołgów, statków powietrznych, silników lotniczych; stoczní, warsztatów dla żeglugi wodnej lub powietrznej, wytwórni części zamiennych (zapasowych) do wszelkich mechanicznych środków lokomocji oraz wytwórni narzędzi, maszyn i urządzeń wiertniczych;

22) wytwórni obrabiarek bądź maszyn do obróbki metali lub drzewa, narzędzi warsztatowych, instrumentów optycznych, fizycznych, mierniczych, narzędzi precyzyjnych, przyrządów sygnałowych;

23) wytwórni kos;

24) wytwórni broni siecznej, palnej, amunicji bądź innych przedmiotów uzbrojenia, jak również odpowiednich półfabrykatów;

25) wytwórni drutu, podków, podkowiaków i haceli;

26) wytwórni wojskowego oporządzenia metalowego;

27) wytwórni maszyn, aparatów lub materiałów elektrotechnicznych, telegraficznych, telefonicznych, radiowych bądź części zamiennych (zapasowych); wytwórni akumulatorów, kabli, przewodników elektrycznych i żarówek metalowych;

28) wytwórni aparatów, przyrządów lub materiałów fotograficznych;

29) przedsiębiorstw górniczych, wiertniczych i innych technicznych dla poszukiwania, wydobywania, przysposobienia do dalszej przeróbki i przerabiania rud i innych kopalín;

30) rzeźni mechanicznych, chłodni, elewatorów zbożowych, piekarni mechanicznych oraz fabryk konserw;

31) wytwórni materiałów do utrwalania nawierzchni drogowych;

32) przedsiębiorstw eksploatacji kamieniołomów;

33) wytwórni zastępczych materiałów budowlanych o właściwościach termicznych;

34) wytwórni wyrobów ogniotrwałych, magnezytowych i dynasowych;

35) cementowni, cegielni i klinkierni;

36) przedsiębiorstw wytwarzających sztuczne włókno oraz wytwórni włókienniczych;

37) wytwórni mechanicznych obuwia typu wojskowego;

38) przedsiębiorstw rurociągów do transportu płynów i gazów;

39) przedsiębiorstw komunikacyjnych dla przewozu osób i rzeczy drogą wodną, a drogą lądową, o ile przewóz ogranicza się do obszaru określonego w art. 3;

40) magazynów i składów konsygnacyjnych węgla kamiennego i surowców przemysłowych o wysokości zapasów nienaruszalnych, ustalonej przez Ministra Przemysłu i Handlu.

(2) Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wojskowych może wyjątkowo uzupełniać drogą rozporządzeń wykaz przedsiębiorstw, ustalony w ust. (1).

Art. 3. Centralny Okręg Przemysłowy obejmuje następujące powiaty w ich granicach, istniejących w dniu wejścia w życie ustawy niniejszej:

1) kozienicki, radomski, opoczyński, konecki, itzecki, kielecki, opatowski, jędrzejowski, pińczowski, stopnicki i sandomierski w województwie kieleckim;

2) brzeski, dąbrowski, mielecki, tarnowski, dębicki, jasielski, gorlicki i nowosądecki w województwie krakowskim;

3) włodawski, lubartowski, puławski, lubelski, chełmski, krasnostawski, janowski, biłgorajski, zamojski, hrubieszowski i tomaszowski w województwie lubelskim;

4) lubaczowski, jarosławski, przeworski, łańcucki, przemyski, dobromilski, brzozowski, sanocki, leski, niski, tarnobrzeski, kolbuszowski, rzeszowski i krośnieński w województwie lwowskim,

oraz powiaty miejskie: Radom i Lublin.

Art. 4. (1) Ulgi na podstawie przepisów rozdziału niniejszego obejmują:

1) prawo potrącenia przez osoby, wymienione w art. 1, z dochodu, podlegającego opodatkowaniu według działu I ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6), kosztów: nabycia gruntów, wzniesienia budynków i innych budowli z wyjątkiem domów mieszkalnych, kosztów dobudowy do takich budynków i budowli już istniejących, oraz nabycia i zainstalowania nowych (nie uży-

wanych) maszyn i urządzeń, jeżeli grunty te i nakłady są potrzebne do powstania lub powiększenia przedsiębiorstwa;

2) przedłużenie przewidzianego w art. 24 dziesięcioletniego terminu zwolnienia budynków, określonych w pkt 1) artykułu niniejszego, od podatku od nieruchomości do lat piętnastu;

3) zwolnienie od opłat stemplowych pism:

a) wymienionych w art. 102 i 105 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 64, poz. 404), w części, w której kapitał zakładowy jest przeznaczony na nakłady wymienione w pkt 1) artykułu niniejszego, lub na nabycie prawa wydobywania ciał kopalnych (art. 64 pkt 1), oraz ustęp ostatni powołanej ustawy), jeżeli to prawo jest potrzebne do prowadzenia przedsiębiorstwa wymienionego w art. 2 pkt 29) ustawy niniejszej — oraz

b) pism, stwierdzających umowę o nabycie nieruchomości, potrzebnych do powstania lub powiększenia przedsiębiorstwa, lub o nabycie prawa wydobywania ciał kopalnych, jeżeli to prawo jest potrzebne do prowadzenia przedsiębiorstwa wymienionego w art. 2 pkt 29) ustawy niniejszej (nie wyłączając wniesienia nieruchomości, bądź prawa wydobywania ciał kopalnych do spółki tytułem wkładu niepieniężnego),

— przy czym warunkiem zwolnienia przewidzianego pod lit. a) i b) jest sporządzenie pisma przed upływem lat trzech od daty ogłoszenia w Monitorze Polskim decyzji, stwierdzającej prawo do ulg;

4) prawo nabywania w drodze wyłączenia gruntów, niezbędnych do poczynienia nakładów, określonych w pkt 1);

5) prawo nabywania celem poczynienia nakładów określonych w pkt 1), gruntów przy parcelacjach nieruchomości ziemskich, przeprowadzanych na podstawie ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr 1, poz. 1);

6) prawo pierwszeństwa w nabywaniu od zarządów majątku państwowego celem poczynienia nakładów, określonych w pkt 1), lub dla zaspokojenia potrzeb ruchu przedsiębiorstwa:

a) wszelkich materiałów budowlanych, zarówno pochodzenia roślinnego, jak mineralnego,

b) wszelkich rud i innych kopalni oraz ich przetworów,

c) drzewa i produktów jego przerobu, potrzebnych do celów przemysłowych;

7) prawo pierwszeństwa w uzyskiwaniu zezwoleń na użytkowanie wód jako źródła energii motorycznej.

(2) Ponadto osobom, wymienionym w art. 1, które przy zachowaniu wszystkich innych warunków, przewidzianych w rozdziale niniejszym

zobowiązują się do założenia takich przedsiębiorstw spośród wymienionych w art. 2, które Minister Spraw Wojskowych uzna za szczególnie ważne dla obrony Państwa, służy zwolnienie przez lat 10 od podatku dochodowego, przypadającego od dochodu z tych przedsiębiorstw. W razie zbycia przedsiębiorstwa w okresie trwania tej ulgi, prawo do niej przechodzi na nabywcę. Rozporządzenie Ministra Skarbu określi zasady ustalania, jaka część ogólnego dochodu osoby uprawnionej do ulgi przypada na dochód z tych przedsiębiorstw — w przypadkach, gdy osoba uprawniona posiada jeszcze inne źródła dochodu.

Art. 5. (1) Potrącenie, przewidziane w art. 4 ust. (1) pkt 1), będzie dokonane z dochodu roku operacyjnego, w którym poczyniono nakłady, a jeżeli suma, przypadająca do potrącenia, przewyższa ten dochód, z dochodu lat następnych, aż do zupełnego wyczerpania sumy, przypadającej do potrącenia.

(2) Dziesięcioletni okres zwolnienia od podatku dochodowego, przewidziany w art. 4 ust. (2), biegnie od roku podatkowego, następującego po roku podatkowym, w którym dokonano po raz ostatni potrącenia przewidzianego w ust. (1) pkt 1) art. 4 i ust. (1) artykułu niniejszego. Jeżeli po potrąceniu po raz ostatni pozostała jeszcze część dochodu, podlegająca opodatkowaniu, służy uprawnionemu prawo wyboru, czy bieg dziesięcioletniego terminu zwolnienia ma się rozpocząć już od tego roku, w którym potrącenie nastąpiło po raz ostatni, czy dopiero od roku następnego. W razie niedokonania wyboru przed upływem roku podatkowego, w którym potrącenie nastąpiło po raz ostatni, okres dziesięcioletni rozpoczyna się od tego roku.

(3) Dziesięcioletni okres zwolnienia od podatku dochodowego, przewidziany w art. 4 ust. (2) — jeżeli chodzi o osoby, którym nie służy prawo potrącenia, przewidziane w art. 4 ust. (1) p. 1) — biegnie od roku podatkowego, obejmującego rok operacyjny, w którym osoba uprawniona do ulgi osiągnie w założonym przedsiębiorstwie (art. 2) pierwszy obrót, podlegający podatkowi obrotowemu.

Art. 6. (1) O udzielenie ulg, przewidzianych w rozdziale niniejszym, mogą się ubiegać osoby interesowane w terminie od dnia ogłoszenia ustawy niniejszej do końca 1942 r., wnosząc w tym celu podania do Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

(2) Nabycie prawa do ulg stwierdza Minister Skarbu na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu, przedstawiony w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych. Decyzję o nabyciu prawa do ulg ogłasza się w Monitorze Polskim.

(3) Decyzja, wymieniona w ust. (2), bądź decyzja oddzielna stwierdza, jeżeli chodzi o spółkę, czy cały kapitał zakładowy, bądź jaka jego część, są przeznaczone na nakłady, określone w art. 4 ust. (1) pkt 1).

(4) Zwolnienie od opłaty stemplowej pisma, stwierdzającego umowę o nabycie nieruchomości (art. 4 ust. (1) pkt 3)), zależy od zaświadczenia przez władzę, którą określi rozporządzenie wykonawcze, że nieruchomość jest potrzebna do powstania lub powiększenia przedsiębiorstwa.

Art. 7. (1) Ministrowi Skarbu na wniosek interesowanych ministrów służy prawo cofnięcia w całości lub w części ulg przyznanych, a przewidzianych w art. 4 ust. (1) pkt 1), 2), 3) i w ust. (2), jeżeli osoba korzystająca z ulg nie dopełni warunków, przewidzianych w art. 1 ust. (2). Jeżeli Minister Skarbu na wniosek interesowanych ministrów orzeknie, że osoba korzystająca z ulg — bez zezwolenia Ministra Przemysłu i Handlu, udzielonego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych — przystąpiła do innej produkcji lub do innych czynności z poważnym uszczerbkiem dla produkcji lub czynności, ze względu na które otrzymała ulgi, wówczas osoba ta traci prawo do ulg, przewidzianych w art. 4 ust. (1) pkt 1) i 2) oraz w ust. (2), począwszy od tego roku kalendarzowego, w którym zapadło umotywowane orzeczenie.

(2) Na skutek decyzji cofającej ulgi, osoba, która utraciła prawo do ulg, jest obowiązana uiszczyć Skarbowi Państwa kwotę podatków i opłat, jakiej nie zapłaciła stosownie do przepisów art. 4, lub część tej kwoty, odpowiadającą częściowej utracie prawa do ulg. Minister Skarbu określa kwotę, przypadającą do uiszczenia, oraz termin uiszczenia.

Art. 8. (1) Kto podaje świadomie fałszywe wiadomości w celu uzyskania ulg, przewidzianych w rozdziale niniejszym,

podlega karze więzienia do roku lub grzywny, albo obu tym karom łącznie.

(2) Kto, wyzyskawszy ulgi inwestycyjne, złośliwie uchyla się od wykonania zobowiązań, przewidzianych w art. 1 —

podlega karze więzienia do lat 3 lub grzywny, albo obu tym karom łącznie.

R o z d z i a ł II.

Ulgę na obszarze województw wschodnich.

Art. 9. Osobom fizycznym i prawnym, prowadzącym prawidłowe księgi w rozumieniu art. 81 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134), które na obszarze województw: nowogrodzkiego, poleskiego, wileńskiego i wołyńskiego oraz powiatów bielskiego, grodzieńskiego, sokólskiego i wołkowskiego w województwie białostockim:

1) założą przedsiębiorstwa: przemysłowe, żeglugi śródlądowej, chłodni, elewatorów, spichrzy, targów, aukcyj, hurtowego handlu lnem lub konopiami, hotelarskie lub gastronomiczne, bądź też przedsiębiorstwa takie już istniejące powiększą lub ulepszą,

2) przeprowadzą ulepszenia w gospodarstwach rolnych, — służyć ulgi w podatku dochodowym według zasad, określonych w rozdziale niniejszym.

Art. 10. (1) Osobom, wymienionym w art. 9 pkt 1), z wyjątkiem osób, czyniących nakłady w przedsiębiorstwach hotelarskich i gastronomicznych, służy prawo potrącenia z dochodu podlegającego opodatkowaniu według działu I ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6) kosztów wzniesienia budynków i innych budowli, z wyjątkiem domów mieszkalnych, kosztów dobudowy do budynków takich i budowli już istniejących oraz kosztów nabycia i zainstalowania nowych (nieużywanych) maszyn i urządzeń, jeżeli te nakłady są potrzebne do powstania, powiększenia lub ulepszenia przedsiębiorstwa. Osobom, czyniącym nakłady w przedsiębiorstwach hotelarskich i gastronomicznych, służyć będzie prawo potrącenia kosztów tych nakładów, których rodzaje określi rozporządzenie Ministra Skarbu.

(2) Osobom, wymienionym w art. 9 pkt 2), służy prawo, określone w ust. (1), w stosunku do kosztów wzniesienia budynków gospodarczych, nabycia nowych (nieużywanych) maszyn i narzędzi rolniczych, przeprowadzenia melioracji terenowych oraz zagospodarowania łąk lub pastwisk, założenia lub powiększenia sadów owocowych oraz plantacji wikliny.

(3) Prawo potrącenia, przewidziane w ustępach poprzedzających, służy w przypadku, gdy nakłady będą poczynione w okresie od dnia ogłoszenia ustawy niniejszej do dnia 31 grudnia 1942 r.

Art. 11. Upoważnia się Ministra Skarbu do udzielania posiadaczom gospodarstw rolnych, opłacającym podatek gruntowy w wysokości nie przewyższającej 110 zł i nie prowadzącym prawidłowych ksiąg w rozumieniu art. 81 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134) — ulg w podatku dochodowym z tytułu poczynionych nakładów oraz określania warunków, pod jakimi ulgi te będą przyznawane,

R o z d z i a ł III.

Ulg dla poszukiwawczego wiertnictwa naftowego.

Art. 12. Osobom fizycznym i prawnym, prowadzącym prawidłowe księgi w rozumieniu art. 81 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134), które podejmą wiercenia poszukiwawcze, zmierzające do uzyskania produkcji ropy naftowej (oleju skalnego) lub gazu ziemnego, służyć ulgi w podatku dochodowym i w opłatach stemplowych według zasad, określonych w rozdziale niniejszym.

Art. 13. Za wiercenia poszukiwawcze w rozumieniu ustawy niniejszej uważa się:

1) wiercenia oddalone co najmniej o 1000 metrów od produktywnych otworów wiertniczych, oraz następne wiercenia, wykonane w obrębie koła o promieniu 500 metrów od pierwszego (odkrywczego) otworu, prowadzone przez to samo przedsiębiorstwo lub jego nabywcę;

2) wiercenia w mniejszym oddaleniu, jeżeli Wyższy Urząd Górniczy uzna je za poszukiwawcze z powodu poszukiwania nowych horyzontów ropnych lub gazowych albo też z innych powodów natury geologicznej, oraz następne wiercenia, wykonane w obrębie koła o promieniu 500 metrów od pierwszego (odkrywczego) otworu, prowadzone przez to samo przedsiębiorstwo lub jego nabywcę, jeżeli będą prowadzone do horyzontów stwierdzonych przez pierwszy otwór (odkrywczy).

Art. 14. (1) Ulgi w podatku dochodowym obejmują:

1) prawo potrącenia z dochodu, podlegającego opodatkowaniu według działu I ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6) wydatków, związanych z wierceniami, na materiały, narzędzia, urządzenia i robociznę, a poniesionych w okresie od dnia ogłoszenia ustawy niniejszej do dnia 31 grudnia 1942 r.;

2) zwolnienie od podatku dochodowego przez lat dziesięć dochodu z produkcji ropy naftowej i gazu ziemnego, otrzymanej w otworach poszukiwawczych (art. 13) oraz z produktów, uzyskanych z przeróbki tych surowców. Rozporządzenie Ministra Skarbu określi zasady ustalania, jaka część ogólnego dochodu osoby uprawnionej do ulgi przypada na dochód z tej produkcji oraz na dochód z produktów uzyskanych z przeróbki wspomnianych surowców — w przypadkach, gdy osoba, uprawniona do ulgi, posiada jeszcze inne źródła dochodu.

(2) Potrącenie stosownie do przepisu ust. (1) pkt 1) będzie dokonane z dochodu roku operacyjnego, w którym wydatki w tym przepisie wymienione zostały poniesione, a jeżeli suma, przypadająca do potrącenia, przewyższa ten dochód, z dochodu lat następnych, aż do zupełnego wyczerpania sumy, przypadającej do potrącenia.

(3) Dziesięcioletni okres zwolnienia od podatku dochodowego, przewidziany w ust. (1) pkt 2), biegnie od roku podatkowego, następującego po roku podatkowym, w którym dokonano po raz ostatni potrącenia, przewidzianego w ustępach poprzedzających. Jeżeli po potrąceniu po raz ostatni pozostała jeszcze część dochodu, podlegająca opodatkowaniu, służy uprawnionemu prawo wyboru, czy bieg dziesięcioletniego terminu zwolnienia ma się rozpocząć już od tego roku, w którym potrącenie nastąpiło po raz ostatni, czy dopiero od roku następnego. W razie niedokonania wyboru przed upływem roku podatkowego, w którym potra-

cenie nastąpiło po raz ostatni, okres dziesięcioletni rozpoczyna się od tego roku.

(4) Dziesięcioletni okres zwolnienia od podatku dochodowego, przewidziany w ust. (1) pkt 2) — jeżeli chodzi o osoby, którym nie służy prawo potrącenia, przewidziane w ust. (1) pkt 1) — biegnie od roku podatkowego, obejmującego rok operacyjny, w którym osoba uprawniona do ulgi osiągnie z produkcji, określonej w ust. (1) pkt 2) pierwszy obrót, podlegający podatkowi obrotowemu.

Art. 15. (1) Pisma, stwierdzające umowę o zawiązanie spółki lub o wniesienie do spółki nieruchomości albo prawa wydobywania ciał kopalnych — przy jej zawiązaniu — tytułem wkładu rzeczowego (art. 106 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych — Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 64, poz. 404) są wolne od opłat stemplowych, jeżeli zostaną sporządzone do dnia 31 grudnia 1942 r., a spółka ma na celu prowadzenie kopalń naftowych i rozpocznie faktycznie wiercenia poszukiwawcze najpóźniej w ciągu lat 2 od dnia sporządzenia pisma, stwierdzającego umowę o zawiązanie spółki. Do czasu spełnienia tego warunku obowiązek uiszczenia tych opłat pozostaje w zawieszeniu.

(2) Minister Skarbu wyda przepisy w sprawie utrzymywania przypadków wymienionych w ust. (1) w ewidencji, sposobu i terminu uiszczenia opłaty stemplowej w razie niespełnienia warunków w ust. (1) przewidzianych oraz skutków nieuiszczenia.

R o z d z i a ł I V.

Ulgi inwestycyjne na całym obszarze Państwa.

Art. 16. (1) Osobom fizycznym i prawnym, prowadzącym prawidłowe księgi w rozumieniu art. 81 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134), które:

1) podejmą poszukiwania górnicze, zmierzające do uzyskania produkcji rud i poczynią nakłady, związane z założeniem i urządzeniem kopalń oraz zakładów dla przygotowania rud;

2) założą przedsiębiorstwa hutnicze, bądź koksownie, lub istniejące przedsiębiorstwa hutnicze bądź koksownie powiększą albo ulepszą;

3) wybudują w rafineriach ropy naftowej lub poza ich obrębem urządzenia dla otrzymania wysokogatunkowych paliw i olejów, albo też wybudują lub powiększą gazoliniarnie i uruchomią wytwórczość paliw płynnych, odpornych na detonację, z ropy naftowej lub gazów ziemnych;

4) założą przedsiębiorstwa lotnicze w rozumieniu art. 44 prawa lotniczego (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 69, poz. 437) bądź przedsiębiorstwa budowy, utrzymania i eksploatacji lotnisk użytku publicznego, albo założą i urządzią lotniska własne, albo też wybudują hangary, dworce lotnicze, stacje obsługi technicznej lotniczej albo warsztaty lotnicze;

5) zbudują pomieszczenia garażowe dla pojazdów mechanicznych, stacje obsługi technicznej, warsztaty reparacyjne pojazdów mechanicznych oraz dworce lub stacje postojowe dla autobusów;

6) budują koleje zarówno normalne jak i wąskotorowe użytku prywatnego o silniku mechanicznym, — służą ulgi w podatku dochodowym i w opłatach stemplowych według zasad, określonych w rozdziale niniejszym.

(2) Rozporządzenia Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wojskowych, mogą określać rodzaje inwestycji szczególnie ważnych dla obrony Państwa, co do których służyć będzie osobom, wymienionym w ust. (1), które je poczynią, prawo potrącenia z dochodu (dział I) kosztów tych inwestycji pod warunkiem, przewidzianym w art. 18.

Art. 17. (1) Za przedsiębiorstwa hutnicze w rozumieniu rozdziału niniejszego uważa się:

- 1) wielkie piece,
- 2) stalownie (w tym piece martinowskie i elektryczne) i
- 3) walcownie.

(2) Za koksownie w rozumieniu rozdziału niniejszego uważa się zakłady przemysłowe, trudniące się przeróbką węgla na koks, smołę, benzol, siarczan amonu, gaz itp. i składające się: 1) z instalacji do mielenia i mieszania węgla, 2) z pieców koksowych wraz z urządzeniami pomocniczymi.

Art. 18. Ulgi w podatku dochodowym obejmują prawo potrącenia z dochodu, podlegającego opodatkowaniu według działu I ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6), kosztów:

1) wzniesienia budynków i innych budowli, z wyjątkiem domów mieszkalnych, kosztów dobudowy do budynków takich i budowli już istniejących, nabycia i zainstalowania nowych (nieużywanych) maszyn i urządzeń oraz kosztów podziemnych budowli (szybów, sztolni, chodników i innych wyrobisk mających charakter inwestycji), jeżeli te nakłady są potrzebne do powstania lub powiększenia zakładu górniczego, hutniczego, koksowni, wymienionych w art. 16 ust. (1) pkt 1) i 2), bądź zakładów wymienionych w art. 16 ust. (1) pkt 3);

2) nabycia terenów pod budowę: lotnisk, budynków i urządzeń lotniczych; kosztów wzniesienia budynków, przeznaczonych na hangary, dworce lotnicze, stacje obsługi technicznej, lotniczej i warsztaty lotnicze, kosztów wzniesienia budowli i nabycia i zainstalowania urządzeń, potrzebnych dla zapewnienia bezpieczeństwa ruchu lotniczego oraz kosztów nabycia taboru lotniczego (art. 16 ust. (1) pkt 4));

3) wzniesienia budynków, przeznaczonych na garaże, stacje obsługi technicznej, warsztaty reparacyjne, dworce i stacje postojowe dla

autobusów oraz kosztów nabycia i zainstalowania nowych (nieużywanych) maszyn i urządzeń, potrzebnych do prowadzenia warsztatów reparacyjnych i stacji obsługi technicznej (art. 16 ust. (1) pkt 5));

4) nabycia gruntów pod budowę linii kolejowych, wykonania nasypów i wykopów, mostów, przepustów, podtorza i torów kolejowych, nabycia i zainstalowania nowych urządzeń, potrzebnych do utrzymania ruchu, wzniesienia budynków kolejowych oraz nabycia nowego (nieużywanego) taboru kolejowego (art. 16 ust. (1) pkt 6)).

Art. 19. (1) Wolne są od opłat stemplo-
wych:

1) pisma, wymienione w art. 102 i 105 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplo-
wych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 64, poz. 404), w części, w której kapitał zakładowy został użyty na nakłady, wymienione w art. 18 pkt 1), 2) lub 3), lub na nabycie gruntu, na którym został wzniesiony budynek, wymieniony w art. 18 pkt 1), bądź 3);

2) pisma, stwierdzające umowę o nabycie gruntu, jeżeli na nim został wzniesiony budynek, wymieniony w art. 18 pkt 1) lub 3), jak również pisma, stwierdzające umowę o nabycie nieruchomości na cele, wymienione w art. 18 pkt 2) (nie wyłączając wniesienia nieruchomości, bądź prawa wydobywania ciał kopalnych do spółki tytułem wkładu niepieniężnego).

(2) Pisma, wymienione w ust. (1), są wolne od opłat stemplo-
wych w razie sporządzenia ich w okresie od dnia wejścia w życie przepisów artykułu niniejszego do dnia 31 grudnia 1942 r.

(3) W razie uprawdopodobnienia, że ziści się warunek zwolnienia od opłaty stemplo-
wej, przewidziany w ust. (1), obowiązek uiszczenia opłaty stemplo-
wej pozostaje w zawieszeniu. Minister Skarbu ustali: sposób uprawdopodobnienia oraz utrzymywania w ewidencji zawieszony opłaty, termin, w ciągu którego powinien się ziścić warunek zwolnienia, sposób i termin uiszczenia opłaty stemplo-
wej w razie nieziszczenia się warunku oraz skutki nieuiszczenia. Jeżeli warunek zwolnienia nie ziścił się w terminie przepisany, to późniejsze ziszczenie się warunku nie daje prawa do zwolnienia.

Rozdział V.

Ulgi dla nabywców akcji i udziałów.

Art. 20. (1) Osobom fizycznym i prawnym, obejmującym akcje spółek akcyjnych (art. 314 kodeksu handlowego), których zawiązanie zostanie wpisane do rejestru handlowego w okresie od dnia ogłoszenia ustawy niniejszej do dnia 31 grudnia 1942 r., a których celem jest prowadzenie przedsiębiorstw, wymienionych w rozdziałach poprzedzających, oraz osobom fizycznym i prawnym subskrybującym akcje takich spółek (art. 316 — 319 kodeksu handlowego) — służy prawo potrącenia z dochodu podlegające-

go podatkowi dochodowemu i specjalnemu podatkowi od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszy publicznych, zapłaconej ceny emisyjnej akcji, objętych bądź przyznanych przez założycieli (art. 323 kodeksu handlowego).

(2) Prawo określone w ust. (1) służy również spółnikom spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, których zawiązanie zostanie zgłoszone celem wpisania do rejestru handlowego w okresie od dnia ogłoszenia ustawy niniejszej do dnia 31 grudnia 1942 r., a których celem jest prowadzenie przedsiębiorstw, wymienionych w rozdziałach poprzedzających — co do udziałów objętych przez nich przy zawiązaniu spółki.

(3) Prawo, określone w ustępach poprzedzających, służy pod warunkiem, że spółka dojdzie do skutku i zostanie wpisana do rejestru handlowego oraz rozpocznie produkcję przed upływem roku 1942. W razie niespełnienia się tych warunków, osoby, wymienione w ust. (1) i (2), obowiązane będą dodatkowo uiszczyć podatek dochodowy, niezapłacony na skutek potrącenia, przewidzianego w tych ustępach. Rozporządzenie Ministra Skarbu określi sposób i termin uiszczenia tego podatku. Za przypadające Skarbowi Państwa z tego tytułu sumy odpowiadają solidarnie z płatnikami założone spółki.

(4) Późniejsze ziszczenie się warunku, przewidzianego w ust. (3), nie przywraca prawa do ulg, przewidzianych w artykule niniejszym.

(5) Prawo do ulg określonych w artykule niniejszym, nie gaśnie w razie połączenia się nowozawiazanej spółki, po rozpoczęciu przez nią produkcji, z inną spółką. Spółka, która przejmuje w tym przypadku majątek spółki, korzystającej z ulg, określonych w art. 20, przejmuje jednocześnie w tym samym zakresie obowiązki, wynikające z uzyskania ulg przez spółkę przejętą.

Rozdział VI.

Przepisy wspólne.

Art. 21. (1) Potrącenie, przewidziane w art. 10, 18 i 20 — o ile chodzi o dochód, podlegający opodatkowaniu według działu I ustawy o podatku dochodowym — będzie dokonane z dochodu roku operacyjnego, w którym poczyniono inwestycje, bądź w którym nabyto akcje lub udziały nowozakładanych spółek. Jeżeli suma przypadająca do potrącenia przewyższa ten dochód, nadwyżka będzie potrącona z dochodu następnego 4 lat.

(2) Potrącenie, przewidziane w art. 20 — o ile chodzi o wynagrodzenia, podlegające podatkowi dochodowemu według działu II ustawy o tym podatku i podatkowi specjalnemu, bądź jednemu z tych podatków — będzie dokonane od wynagrodzeń otrzymanych w roku nabycia akcji lub udziałów, przy czym dla ustalenia rozmiaru ulgi w podatku specjalnym stosuje się odpowiednio przepisy art. 26. Jeżeli cena na-

bytych akcji i udziałów przewyższa sumę wynagrodzeń, o których mowa w zdaniu poprzedzającym, nadwyżka będzie potrącona od wynagrodzeń, otrzymanych w ciągu następnych 4 lat.

(3) Prawo potrącenia służy osobom, wymienionym w art. 1, 9, 12 i 16, również wówczas, gdy założone przez nie przedsiębiorstwa przejdą na własność osób trzecich.

(4) Potrącenie, przewidziane w art. 4 ust. (1) pkt 1), art. 10, 14 i 18, nie służy osobom prawnym, tworzonym w celu prowadzenia przedsiębiorstw, wymienionych w rozdziałach poprzedzających.

(5) Pozostały po potrąceniu dochód lub pozostała suma wynagrodzeń, podlegają podatkowi dochodowemu według tej stopy procentowej, jaka będzie właściwa dla osiągniętego dochodu bez potrąceń, przewidzianych w art. 4, ust. (1) pkt 1), art. 10, 14, 18 i 20.

Art. 22. Przepisy art. 4 ust. (1) pkt 1), art. 10, 14 i 18 ustawy niniejszej nie naruszają prawa interesowanych płatników do potrąceń, przewidzianych w art. 6 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6), z tytułu zużycia przedmiotów, wymienionych w przepisach powyższych.

Art. 23. (1) Sumę, przypadającą do potrącenia stosownie do przepisów art. 4 ust. (1) pkt 1), art. 10, 14, 18 i 20, z dochodu, podlegającego opodatkowaniu według działu I ustawy o podatku dochodowym, płatnik potrąca w zeznaniu o dochodzie, składanym za właściwy rok operacyjny (art. 5, 14 i 21). Do zeznania tego płatnik powinien dołączyć zestawienie dokonanych inwestycji oraz ich kosztów, a w przypadku przewidzianym w art. 20, wykaz nabytych akcji lub udziałów, zawierający dane następujące:

- 1) nazwę i siedzibę prawną spółki, której akcje lub udziały nabyto;
- 2) ilość i cenę emisyjną nabytych akcji lub ilość i wysokość nabytych udziałów;
- 3) datę nabycia akcji lub udziałów;
- 4) oświadczenie, że spółka doszła do skutku i że nie nastąpił zwrot sum wpłaconych na akcje drogą zapisu, a przynajmniej, że do dnia złożenia tego oświadczenia zwrot ten nie nastąpił.

(2) Ulgi w podatku dochodowym, pobieranym według działu II ustawy o tym podatku i w specjalnym podatku od wynagrodzeń wypłacanych z funduszy publicznych będą udzielane w postaci zwrotu sumy pobranych podatków od dochodu z wynagrodzeń, zużytego na cele wskazane w art. 20. Ulgi te będą przyznawane na skutek podań, wnoszonych do urzędu skarbowego, w którego okręgu osoby, ubiegające się o ulgi, mają miejsce zamieszkania w dniu wnoszenia podania. Do podania należy dołączyć wykaz nabytych akcji lub udziałów, zawierający dane określone w ust. (1), oraz ze-

stawienie wynagrodzeń otrzymanych w ciągu roku, w którym akcje lub udziały nabyto, tudzież potrąconych od tych wynagrodzeń sum podatku dochodowego i specjalnego.

(3) Termin wnoszenia podań i tryb przyznawania ulg określi rozporządzenie Ministra Skarbu.

Rozdział VII.

Ulgi dla nowowznoszonych budowli oraz dla niektórych inwestycji w budynkach istniejących.

Art. 24. (1) Nowowznoszone budowle oraz części dobudowane zwalnia się na okres dziesięcioletni, od dnia chociażby tylko częściowego ich użytkowania:

1) od podatków: od nieruchomości lub budynkowych, pobieranych na rzecz Państwa i związków samorządowych;

2) od wszelkiego rodzaju danin publicznych, dla których podstawą wymiaru są podatki: od nieruchomości lub budynkowe, z wyjątkiem opłat i dopłat, przewidzianych w art. 19 i 23 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr 6, poz. 32) oraz w art. 6 ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 204),

— jeżeli budowa lub dobudowa zostanie wykończona do końca roku 1942.

(2) Dla nowowznoszonych budowli oraz części dobudowanych, zawierających lokale mieszkalne nie większe niż trzyizbowe, przewidziany w ust. (1) okres dziesięcioletni przedłuża się do lat piętnastu, jednakże tylko w stosunku do przychodu z lokali mieszkalnych.

(3) W stosunku do budowli, położonych w granicach administracyjnych miasta Gdyni, przedłuża się przewidziany w ustępach poprzedzających dziesięcioletni okres zwolnienia od podatku od nieruchomości lub od podatków budynkowych do lat 15, a okres piętnastoletni do lat 25. Przepisu powyższego nie stosuje się do podatków, pobieranych na rzecz miasta Gdyni.

(4) Lokale w budowlach, określonych w ust. (1), wolne są od podatku od lokali przez lat 10, zaś lokale, określone w ust. (2) przez lat 15, od dnia chociażby tylko częściowego użytkowania tych budowli.

Art. 25. (1) Osobom fizycznym, które do końca 1942 r. wybudują domy mieszkalne lub garaże, służy prawo potrącenia z dochodu, podlegającego podatkowi dochodowemu (dział I i II), sum zużytych na budowę, z wyłączeniem pożyczek udzielonych przez Państwowy Fundusz Budowlany, jednak nie więcej niż zł 15.000 na pierwszy lokal mieszkalny i zł 5.000 na każdy następny lokal mieszkalny. Dla m. st. Warszawy kwoty powyższe określa się na zł 20.000 i zł 7.000. Koszt budowy garażu ulega potrąceniu w całości.

(2) Prawo, określone w ust. (1), służy osobom prawnym wyłącznie dla jedno i dwuizbowych mieszkań.

(3) Na obszarze Centralnego Okręgu Przemysłowego oraz miasta Gdyni prawo określone w ust. (1) i (2) służy osobom, w tych ustępach wymienionym, bez ograniczeń co do wysokości dopuszczalnych do potrącenia kosztów budowy i co do ilości izb w poszczególnych lokalach mieszkalnych.

(4) Właścicielom domów, zarówno osobom fizycznym, jak i prawnym, którzy przeprowadzą w okresie do r. 1942 w istniejących budowłach kanalizację lub wodociągi, służy prawo potrącenia z ogólnego dochodu, podlegającego podatkowi dochodowemu (dział I) sum wydatkowanych na ten cel z wyłączeniem pożyczek, udzielonych przez Państwowy Fundusz Budowlany.

(5) Potrącenie, przewidziane w ustępach poprzedzających — jeżeli chodzi o dochód, podlegający opodatkowaniu według działu I ustawy o podatku dochodowym — będzie dokonane z dochodu roku operacyjnego, w którym sumy zużyte na budowę lub na inwestycje wskazane w ust. (4) wydatkowano. Jeżeli suma, ulegająca potrąceniu stosownie do ustępów poprzedzających, przewyższa ten dochód, nadwyżka będzie potrącona z dochodu następnych 4 lat. Potrącenie przewidziane w ust. (1), (3) i (4) — jeżeli chodzi o wynagrodzenia podlegające opodatkowaniu według działu II ustawy o podatku dochodowym — będzie dokonane od wynagrodzeń otrzymanych w roku, w którym sumy zużyte na budowę lub na inwestycje wskazane w ust. (4) wydatkowano. Jeżeli suma, ulegająca potrąceniu stosownie do ust. (1), (3) i (4), przewyższa wspomniane wynagrodzenia, nadwyżka będzie potrącona od wynagrodzeń, otrzymanych w ciągu następnych 4 lat.

(6) Prawo potrącenia służy osobom, wymienionym w ustępach poprzedzających, również wówczas, gdy wybudowane przez nie domy przejdą na własność osób trzecich.

(7) Pozostały po potrąceniu dochód podlega opodatkowaniu według tej stopy procentowej, jaka będzie właściwa dla osiągniętego dochodu bez potrąceń przewidzianych w ustępach poprzedzających.

(8) Przepisy ust. (1), (2) i (3) nie naruszają prawa płatników do potrąceń, przewidzianych w art. 6 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6), z tytułu zużycia budynków, określonych w powyższych ustępach.

(9) Przepisy ust. (1), (3) oraz (5)—(7) stosuje się odpowiednio do osób fizycznych, które są członkami spółdzielni mieszkaniowych lub mieszkaniowo-budowlanych, z tą jednak różnicą, że każda z tych osób może sobie potrącić z ogólnego dochodu, podlegającego podatkowi dochodowemu (Dział I i II) tytułem kosztów budowy każdego lokalu mieszkalnego, najwyżej zł 5.000, a w m. st. Warszawie 7.000 zł.

(10) Jeżeli nowowzniesiony budynek jest przeznaczony tylko częściowo na cele mieszkalne lub garaże, potrąca się jedynie taką część sum zużytych na budowę, jaka odpowiada stosunkowi kubatury użytkowej części mieszkalnej lub przeznaczonej na garaże, do kubatury użytkowej całego budynku.

Art. 26. (1) Prawo, określone w art. 25, służy również osobom, pobierającym wynagrodzenia, podlegające specjalnemu podatkowi od wynagrodzeń wypłacanych z funduszków publicznych, przy czym stosuje się odpowiednio przepisy powyższego artykułu z następującymi zmianami:

1) przy ustalaniu sumy podatku, przypadającej do zwrotu osobom, pobierającym wynagrodzenia obciążone wyłącznie podatkiem specjalnym, łączy się w jedną ogólną sumę, z jednej strony wynagrodzenia otrzymane w ciągu roku, z drugiej — potrącony od tych wynagrodzeń podatek i ustala się stosunek procentowy ogólnej sumy potrąconego podatku do ogólnej sumy wynagrodzeń; przypadającą do zwrotu kwotę podatku oblicza się przy zastosowaniu do sumy, podlegającej potrąceniu, stopy procentowej, ustalonej stosownie do zdania poprzedzającego;

2) osobom, pobierającym różne wynagrodzenia, z których jedne podlegają tylko podatkowi dochodowemu, inne tylko podatkowi specjalnemu, bądź też, które podlegają równocześnie i podatkowi dochodowemu i podatkowi specjalnemu, służy prawo do ulg w obu podatkach. Jednakże koszty budowy potrącone raz w całości z wynagrodzeń, podlegających tylko podatkowi dochodowemu, nie mogą być po raz drugi potrącone z wynagrodzeń, podlegających tylko podatkowi specjalnemu (oraz odwrotnie), jeżeli te wynagrodzenia zostały otrzymane w tym samym roku; przy ustalaniu sumy podatku dochodowego, przypadającej do zwrotu, stosuje się przepisy art. 25, zaś przy ustalaniu przypadającej do zwrotu sumy podatku specjalnego stosuje się odpowiednio przepisy zawarte w pkt 1).

(2) W przypadku, gdy ulga dotyczy podatku specjalnego, pobieranego na rzecz osób prawnych, wymienionych w art. 2 ust. (1) pkt 3) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 503) w brzmieniu ustawy z dnia 30 marca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 187), osoby te zwracają podatek na zarządzenie właściwego urzędu skarbowego.

(3) Ulga w specjalnym podatku od wynagrodzeń wypłacanych z funduszków publicznych, przewidziana w ustępach poprzedzających, służy osobom, które budowę domów mieszkalnych lub garaży ukończą po dniu ogłoszenia ustawy niniejszej, bez względu na termin rozpoczęcia budowy.

Art. 27. Dochody, płynące z nowowzniesionych domów mieszkalnych w gminach miej-

skich, a składających się wyłącznie z lokali nie większych niż dwuizbowych, są wolne od podatku dochodowego do końca dziesiątego roku podatkowego od chwili ukończenia budowy, jeżeli budowa tych domów zostanie wykończona do końca roku 1942. Jeżeli nowowzniesiony dom składa się również z innych lokali niż mieszkalne, wówczas jest wolny od podatku dochód z domu w takiej części, jaka odpowiada proporcjonalnie przychodowi z lokali mieszkalnych w stosunku do przychodu z całego domu.

Art. 28. Dobudowy, na skutek których powstają nowe lokale mieszkalne, traktuje się celem zastosowania ulg w podatku dochodowym na równi z budową nowych domów.

Art. 29. Za lokale jednoizbowe w rozumieniu rozdziału niniejszego uważa się lokale, składające się z kuchni, stanowiącej zarazem izbę mieszkalną i ewentualnie z pomieszczeń przynależnych, jak przedpokój, łazienka itp. Za lokale dwuizbowe uważa się lokale, składające się oprócz pomieszczeń przynależnych, z jednego pokoju i kuchni.

Art. 30. (1) Dotacje, przewidziane w art. 4 pkt 2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 10, poz. 107) oraz umowy o bezpłatne przeniesienie własności nieruchomości, przewidziane w art. 9 tegoż rozporządzenia, są wolne od podatku od darowizn.

(2) Wolne są od opłat stemplowych:

1) pisma, dotyczące się nabycia nieruchomości przez miasta lub powiatowe związki samorządowe bądź przez Skarb Państwa (Państwowy Fundusz Budowlany) stosownie do przepisów art. 9 lub 11 rozporządzenia o rozbudowie miast, powołanego w ust. (1) bądź nabycia nieruchomości przez instytucje ubezpieczeń społecznych celem budowy domów mieszkalnych;

2) pisma, stwierdzające umowy, którymi miasta bądź powiatowe związki samorządowe bądź Skarb Państwa (Państwowy Fundusz Budowlany) bądź też instytucje ubezpieczeń społecznych zbywają osobom fizycznym lub prawnym grunty budowlane na własność albo na prawie zabudowy celem budowy domów; jeżeli przedmiotem zbycia nie jest grunt już zajęty przez budynek zdalny do użytkowania, który wystawił nabywca lub jego poprzednik, opłata stemplowa, która należałaby się w braku zwolnienia, ma być uiszczona w ciągu trzech lat od sporządzenia pisma, jeśli w tym czasie nie została ukończona budowa domu, zdalnego w całości do użytkowania;

3) pismo, dotyczące się przejścia własności budynku, posiadającego cechy wymienione w ust. (3), który nie wcześniej niż na tydzień przed sporządzeniem pisma nie był jeszcze zdalny do użytkowania ani w całości ani w części, jeżeli pismo zostało sporządzone w ciągu lat czterech od dnia rozpoczęcia robót technicznych, celem

położenia fundamentów; za budynek w rozumieniu przepisu niniejszego uważa się budowlę, która obejmuje co najmniej fundamenty, zajmującą całą powierzchnię, która ma być zabudowana, oraz grunt pod tą budowlą; okoliczność, że władza sprawująca nadzór nad budownictwem nie wydała jeszcze pozwolenia na używanie, tudzież okoliczność, że budynek nie jest używany, nie dowodzą same przez się, iż nie jest zdalny do użytkowania;

4) pisma, stwierdzające umowę o przeniesienie własności budynku, posiadającego cechy wymienione w ust. (3), jeżeli ta umowa jest tytułem przejścia własności pierwszym po dniu, w którym budynek stał się zdalny do użytkowania w całości lub w części i zostaje sporządzona bądź w czasie, gdy się budynek jeszcze nie używa bądź w ciągu lat dwóch od dnia, w którym zaczęto go używać w całości lub w części;

5) obligacje i innego rodzaju obligi, dotyczące pomocy kredytowej, przewidzianej w rozporządzeniu o rozbudowie miast, powołanym w ust. (1) tudzież w art. 12 ust. (1) — (3) ustawy z dnia 8 lutego 1928 r. o Śląskim Funduszu Gospodarczym (Dz. U. Śl. z 1933 r. Nr 22, poz. 46), w brzmieniu ustawy z dnia 15 czerwca 1936 r. (Dz. U. Śl. Nr 13, poz. 23) oraz weksle własne nie na zlecenie, wystawione w ramach kredytu budowlanego krótkoterminowego, przewidzianego w art. 11 pkt 1) powołanego rozporządzenia.

(3) Punkty 3) i 4) ust. (2) stosuje się do pism, które dotyczą budynków mieszkalnych, składających się wyłącznie z lokali jedno lub dwuizbowych (art. 29) albo budynków mieszkalnych, znajdujących się w Centralnym Okręgu Przemysłowym, bądź w granicach administracyjnych miasta Gdyni oraz budowli ubocznych, należących do wymienionych budynków mieszkalnych.

(4) Jeżeli w budynku, przeznaczonym tylko częściowo na cele mieszkalne, część mieszkalna posiada cechy, wymienione w ust. (3), to zwolnienie, przewidziane w pkt 3) i 4) ust. (2), następuje przez wyłączenie z podstawy wymiaru takiej części wartości budynku, jaka odpowiada stosunkowi kubatury użytkowej części mieszkalnej do kubatury użytkowej całości.

Art. 31. Wpisy w księgach wieczystych oraz podania o dokonanie tych wpisów, dotyczące bądź przejścia na gminę miejską lub na powiatowy związek samorządowy lub na Skarb Państwa własności nieruchomości, nabytych w myśl art. 9 lub 11 rozporządzenia z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 10, poz. 107), bądź pomocy kredytowej, przewidzianej w powołanym rozporządzeniu, a dotyczącej budynków wymienionych w art. 30 ust. (3), są wolne od opłat sądowych.

Art. 32. (1) Ulgi, przewidziane w art. 24, służą z samego prawa w trybie, jaki określi roz-

porządzenie Ministra Skarbu. W razie sporu, osoba roszcząca sobie prawo do tych ulg, powinna udowodnić okoliczności faktyczne, uzasadniające to prawo. Sposób udowodnienia oraz tryb postępowania w tych wypadkach określi rozporządzenie Ministra Skarbu.

(2) Sumę, przypadającą do potrącenia stosownie do przepisów art. 25, z dochodu, podlegającego opodatkowaniu według działu I ustawy o podatku dochodowym, płatnik potrąca w zeznaniu o dochodzie, złożonym za właściwy rok operacyjny (art. 25 ust. (5)). Do zeznania tego powinien płatnik dołączyć wiarygodny wykaz poniesionych na budowę kosztów.

(3) Ulgi w podatku dochodowym, pobieranym według działu II ustawy o tym podatku (art. 25) i w podatku specjalnym będą udzielane w postaci zwrotu sumy pobranych podatków od dochodu z wynagrodzeń, zużytego na cele, wskazane w art. 25. Ulgi te będą przyznawane na skutek podań, wnoszonych do urzędu skarbowego, w którego okręgu osoby, ubiegające się o ulgi, mają miejsce zamieszkania w dniu wnoszenia podania. Do podania należy dołączyć wiarygodny wykaz poniesionych na budowę kosztów oraz zestawienie wynagrodzeń, otrzymanych w ciągu roku, w którym budowę prowadzono i potrąconych od tych wynagrodzeń sum podatku dochodowego i specjalnego.

(4) Termin wnoszenia podań i tryb przyznawania ulg określi rozporządzenie Ministra Skarbu.

(5) Osoba, powołująca się na zwolnienie, przewidziane w art. 30 i 31 powinna udowodnić istnienie warunków zwolnienia.

Art. 33. (1) Właściciele domów, którzy przebudują lokale mieszkalne jedno lub dwuizbowe (art. 25 ust. (2)) przez połączenie na mieszkania trzyczbowe lub większe, tracą w stosunku do mieszkań przebudowanych prawo do ulg, przewidzianych w art. 24 ust. (2). To samo stosuje się w przypadku usunięcia kuchni z lokali mieszkalnych, nie większych niż dwuizbowych.

(2) Utrata prawa do ulg, przewidziana w ust. (1), następuje z pierwszym dniem miesiąca następującego po dniu, w którym chociażby jeden lokal powiększony oddano do użytku, lub w którym usunięto kuchnię.

(3) Ulg, przewidzianych w art. 24 ust. (3), nie stosuje się do lokali, powiększonych w sposób, określony w ust. (1).

Art. 34. (1) W sprawie zwolnień od danin publicznych, przewidzianych w art. 24 stosuje się na obszarze województwa śląskiego przepisy ustaw śląskich.

(2) Przepisy rozdziału niniejszego stosuje się odpowiednio do lokali, ustanowionych jako przedmiot odrębnej własności na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o własności lokali (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 848).

R o z d z i a ł VIII.

Ulg dla nabywców pojazdów mechanicznych i statków powietrznych.

Art. 35. (1) Osobom fizycznym, które w okresie od 1 stycznia 1938 r. do 31 grudnia 1939 r. nabyły lub nabędą na własność nowe pojazdy mechaniczne, lub nowe statki powietrzne, służy ulga w podatku dochodowym i w specjalnym podatku od wynagrodzeń wypłacanych z funduszków publicznych, według zasad określonych w rozdziale niniejszym.

(2) Za pojazdy mechaniczne w rozumieniu ust. (1) uważa się samochody, ciągniki i motocykle.

(3) Rada Ministrów może w drodze rozporządzeń przedłużać termin, określony w ust. (1), do końca roku 1942.

Art. 36. (1) Ulga w podatku dochodowym, opłacanym według działu I ustawy o tym podatku obejmuje prawo potrącenia od 15 do 20% ceny nabycia pojazdu mechanicznego lub statku powietrznego z sumy podatku, przypadającego za rok operacyjny, w którym należność za nabyty pojazd mechaniczny lub statek powietrzny została całkowicie uiszczona.

(2) Ulga w podatku dochodowym, opłacanym według działu II ustawy o tym podatku oraz w podatku specjalnym obejmuje prawo potrącenia od 15 do 20% ceny nabycia pojazdu mechanicznego lub statku powietrznego z ogólnej sumy tych podatków, pobranych od wynagrodzeń, wypłaconych uprawnionemu w ciągu roku, w którym należność za nabyty pojazd mechaniczny lub statek powietrzny została całkowicie uiszczona.

(3) W latach 1938 i 1939 wysokość ulgi, określonej w poprzednich ustępach, oznacza się na 20%; w razie przedłużenia okresu obowiązywania ulg, w myśl art. 35 ust. (3), Rada Ministrów może jednocześnie obniżyć wysokość ulgi, jednak nie niżej 15% dla wszelkiego rodzaju pojazdów mechanicznych i statków powietrznych.

(4) Jeżeli suma przypadająca do potrącenia przewyższa sumę podatków, określonych w ustępach poprzedzających, nadwyżka ulega potrąceniu według zasad, przewidzianych w tych ustępach, w ciągu dwóch następnych lat.

(5) Osobom, określonym w art. 35 ust. (1), opłacającym podatek dochodowy według działu I i II ustawy o tym podatku oraz osobom, opłacającym ponadto podatek specjalny, prawo określone w ustępach poprzedzających służy w stosunku do ogólnej sumy tych podatków.

Art. 37. (1) Ulga służy wyłącznie osobom, które nabędą nowe pojazdy mechaniczne w przedsiębiorstwach trudniących się na obszarze Rzeczypospolitej produkcją, montażem lub sprzedażą pojazdów mechanicznych, lub nowe statki powietrzne produkcji krajowej.

(2) Nabywcy pojazdów mechanicznych lub statków powietrznych, którym służy na pod-

stawie art. 6 ust. (2) ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6) prawo jednorazowego potrącenia z dochodu ceny nabycia tego pojazdu lub statku oraz ulga, przewidziana w rozdziale niniejszym, nie mogą korzystać równocześnie z obu rodzajów potrącenia, lecz służy im prawo wyboru jednej bądź drugiej podstawy potrącenia.

Art. 38. Za całkowite uiszczenie ceny nabycia pojazdu mechanicznego lub statku powietrznego uważa się w rozumieniu ustawy niniejszej również uiszczenie przez wręczenie weksłu.

Art. 39. (1) Ulga przyznawana będzie na skutek podań, wnoszonych do właściwych urzędów skarbowych (art. 40 i 41).

(2) Osoba uprawniona do ulgi obowiązana jest dołączyć do podania zaświadczenie przedsiębiorstwa, określonego w art. 37 ust. (1), zawierające dane następujące:

- 1) imię i nazwisko nabywcy,
- 2) rodzaj, typ i numer motoru sprzedanego pojazdu mechanicznego lub statku powietrznego,
- 3) datę zawarcia umowy sprzedaży,
- 4) wysokość ceny sprzedażnej i datę całkowitego jej uiszczenia,
- 5) oświadczenie sprzedawcy, że sprzedany pojazd mechaniczny lub statek powietrzny jest nowy,
- 6) zaznaczenie, że zaświadczenie zostało wydane w celu uzyskania ulg, przewidzianych w rozdziale niniejszym.

(3) Osoba uprawniona do ulgi w podatku dochodowym, opłacanym według działu II ustawy o tym podatku albo w podatku specjalnym obowiązana jest dołączyć do podania, oprócz zaświadczenia wymienionego w ust. (2), zestawienie wynagrodzeń otrzymanych w ciągu roku, w którym powstało prawo do ulgi, łącznie z wykazem potrąconych od tych wynagrodzeń sum podatku dochodowego i specjalnego.

Art. 40. (1) Podania o ulgę w podatku dochodowym, opłacanym według działu I ustawy o tym podatku, należy wносить do urzędu skarbowego właściwego do wymiaru tego podatku, w terminie przepisany do złożenia zeznania o dochodzie za rok operacyjny, w którym powstało prawo do ulgi (art. 36 ust. (1)).

(2) Sumę, przypadającą do potrącenia stosownie do przepisu art. 36 ust. (1), strąca uprawniony, aż do jej wyczerpania, z wpłat, jakie obowiązany byłby uiścić na poczet podatku dochodowego za lata, za które mu służy ulga.

Art. 41. (1) Podania o ulgę w podatku dochodowym, opłacanym według działu II ustawy o tym podatku oraz w podatku specjalnym należy wносить do urzędu skarbowego, w którego okręgu miał uprawniony miejsce zamieszkania w dniu wnoszenia podania, w terminie do dnia

15 kwietnia roku, następującego po roku, w którym powstało prawo do ulgi (art. 36 ust. (2)).

(2) Ulga następuje w postaci zwrotu pobranych podatków do wysokości sumy tych podatków, przypadającej do uiszczenia (art. 36 ust. (2)).

(3) W przypadku, gdy ulga dotyczy podatku specjalnego pobieranego na rzecz osób prawnych, wymienionych w art. 2 ust. (1) pkt 3) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 503) w brzmieniu ustawy z dnia 30 marca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 187) osoby te zwracają podatek na zarządzenie właściwego urzędu skarbowego.

Art. 42. Sprzedawca pojazdu mechanicznego lub statku powietrznego, który w zaświadczeniu, wymienionym w art. 39 ust. (2), podaje świadomie nieprawdziwe dane, podlega karze, przewidzianej w art. 176 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134).

R o z d z i a ł IX.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 43. (1) Do domów, których budowa lub dobudowa została rozpoczęta przed dniem wejścia w życie art. 24—34, stosuje się nadal ulgi, przewidziane w ustawie z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 173) oraz w art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1927 r. o popieraniu rozbudowy i rozwoju gospodarczego miasta i portu Gdyni (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 42, poz. 285) w brzmieniu ustawy z dnia 29 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 190), lub w przepisach poprzednio obowiązujących; a do lokali w tych domach — ulgi przewidziane w art. 2 pkt 4) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. o podatku od lokali (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 505) oraz przepisy art. 20 ust. (1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o własności lokali (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 848).

(2) Za rozpoczęcie budowy lub dobudowy w rozumieniu ust. (1) uważa się wykonanie fundamentów pod przyszły dom lub część dobudowywaną, bądź też, jeżeli zamierzono dobudowanie pięt — przystąpienie do robót murarskich.

Art. 44. Ulgi już uzyskane, jak również nabyte prawa do ubiegania się o ulgi na podstawie:

1) ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 173) i przepisów przed nią obowiązujących, art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1927 r. o popieraniu rozbudowy i rozwoju gospodarczego miasta i portu Gdyni (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 42, poz. 285) w brzmieniu ustawy z dnia 29 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 190), art. 2 pkt

4) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. o podatku od lokali (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 505) oraz art. 20 ust. (1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o własności lokali (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 848),

2) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 listopada 1936 r. o popieraniu ruchu inwestycyjnego na obszarze województw wschodnich (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 614)

— trwają nadal.

Art. 45. Zakłady elektryczne, które korzystają z ulg podatkowych, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o popieraniu elektryfikacji (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 633), nie mogą korzystać równocześnie z ulg, określonych w rozdziałach I i II ustawy niniejszej.

Art. 46. (1) Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej traci moc obowiązującą dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 listopada 1936 r. o popieraniu ruchu inwestycyjnego na obszarze województw wschodnich (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 614).

(2) Z dniem 1 stycznia 1939 r. tracą moc obowiązującą:

1) ustawa z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 173);

2) art. 2 pkt 4) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. o podatku od lokali (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 505);

3) art. 20 ust. (1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o własności lokali (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 848);

4) art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1927 r. o popieraniu rozbudowy i rozwoju gospodarczego miasta i portu Gdyni (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 42, poz. 285) w brzmieniu ustawy z dnia 29 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 190).

Art. 47. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu; co do rozdziału I nadto Ministrom: Przemysłu i Handlu, Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Komunikacji, a co do rozdziału VII nadto Ministrom: Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości.

Art. 48. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów art. 15 i 19, które wchodzi w życie w miesiąc po ogłoszeniu oraz przepisów art. 24—34, 43 i 44 pkt 1), które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1939 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Sładkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

225

U S T A W A

z dnia 9 kwietnia 1938 r.

o sprzedaży, zamianie i bezpłatnym odstąpieniu niektórych nieruchomości państwowych.

Art. 1. Zezwala się na sprzedaż następujących nieruchomości państwowych:

1) pozostających w zarządzie Ministra Spraw Wojskowych:

a) nieruchomości wraz z zabudowaniami, położonej w Warszawie przy ulicy Gęsiej Nr 40/42, o powierzchni około 1 ha 1300 m²,

b) nieruchomości ziemskiej o nazwie hipotecznej „Kolonja Lewinów Nr 11, 12, 13 i 14”, położonej w gminie wiejskiej Bródno, w powiecie warszawskim, o powierzchni 46 ha 2827 m²,

c) nieruchomości, położonej w Piotrkowie w województwie łódzkim przy ulicy Pierackiego Nr 149, Nr hip. 54, o powierzchni 60 ha 9165 m²,

d) części nieruchomości wraz z zabudowaniami, położonej w Końskich w województwie kieleckim przy ulicy Marszałka Józefa Piłsudskiego Nr 21, Nr hip. 215, o powierzchni 6700 m²,

e) nieruchomości, położonych w Krakowie, objętych lwh 182 i 178 ks. gr. gm.

kat. Kraków Dz. XXII Podgórze, wraz z zabudowaniami oznaczonymi l. orj. ulica Wielicka Nr 2, o powierzchni 2 ha 14 a 82 m²,

f) nieruchomości, położonej w Rzeszowie w województwie krakowskim, objętej lwh 741 ks. gr. gm. kat. Rzeszów, wraz z zabudowaniami, o powierzchni około 5 ha 35 a;

2) pozostających w zarządzie Ministra Spraw Wewnętrznych:

a) nieruchomości, położonej w Radomiu w województwie kieleckim, ograniczonej od północy ulicą Żelazną, od wschodu gruntami Józefa Czerwińskiego, od południa i zachodu gruntami Skarbu Państwa, o powierzchni 5255 m² — kurii diecezjalnej w Sandomierzu za cenę ulgową 18.393 zł,

b) nieruchomości wraz z zabudowaniami, położonych w Lubawie w województwie pomorskim przy ulicy Gdańskiej Nr 25, a zapisanych w księgach wieczystych Sądu Grodzkiego w Lubawie Fije-